

REKOLEKCJE ADWENTOWE

Nabożeństwo

23 grudnia 2020

Duszpasterstwo Służby Liturgicznej
Archidiecezji Krakowskiej
Kraków 2020

Adwentowe nabożeństwo w intencji bliźnich

W imię Ojca, ✠ i Syna, i Ducha Świętego. Amen.

Wstęp

Adwent dobiega końca. Ale tylko ten liturgiczny. Adwent życiowy trwa, przychodzenie Boga jest aktualne codziennie. Pytanie czy moje oczekiwanie na Boga w codzienności jest realnym celem, który sobie stawiam. Otaczajmy dziś modlitwą wszystkich naszych braci i siostry. Tych z którymi tworzymy Kościół Święty, jak również tych, z którymi tworzymy rodzinę ludzką.

Dlatego módlmy się:

Boże, Stwórco i odkupicielu rodzaju ludzkiego, który z tak wielką miłością spoglądasz na każde swoje dzieło stwórcze, * wejrzyj na wszystkie Twoje dzieci rozproszone po całym świecie † i spraw aby w sercu każdego człowieka zrodziło się pragnienie dobra, prawdy i pokoju . Przez naszego Pana Jezusa Chrystusa, Twojego Syna, † który z Tobą żyje i króluje w jedności Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków. Amen.

Czytania

I czytanie

Dz 2, 22-24a. 30-36

Z Dziejów Apostolskich

«Mężowie izraelscy, słuchajcie tego, co mówię: Jezusa Nazarejczyka, Męża, którego posłannictwo Bóg potwierdził wam niezwykłymi czynami, cudami i znakami, jakich Bóg przez Niego dokonał wśród was, o czym sami wiecie, tego Męża, który z woli postanowienia i przewidzenia Bożego został wydany, przybiliście rękami bezbożnych do krzyża i zabiliście. Lecz Bóg

wskrzesił Go, zerwawszy więzy śmierci, gdyż niemożliwe było, aby ona panowała nad Nim (...)

[Dawid] jako prorok, który wiedział, że Bóg przysiągł mu uroczyście, iż jego Potomek zasiądzie na jego tronie, widział przyszłość i przepowiedział zmartwychwstanie Mesjasza, że ani nie pozostanie w Otchłani, ani ciało Jego nie ulegnie rozkładowi.

Tego właśnie Jezusa wskrzesił Bóg, a my wszyscy jesteśmy tego świadkami. Wyniesiony na prawicę Boga, otrzymał od Ojca obietnicę Ducha Świętego i zesłał Go, jak to sami widzicie i słyszycie. Bo Dawid nie wstąpił do nieba, a jednak powiada: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, aż położę nieprzyjaciół Twoich podnóżkiem stóp Twoich. Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego wyście ukrzyżowali, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem»

Amen.

Módlmy się

Wszechmogący, wieczny Boże, Ty w Chrystusie objawiłeś swoją chwałę wszystkim narodom, † strzeż dzieła Twego miłosierdzia, * aby Twój Kościół, rozszerzony na cały świat, trwał z niewzruszoną wiarą w wyznawaniu Twojego imienia. Przez Chrystusa, Pana naszego.

Amen.

II czytanie

Jr 23, 1-6

Z Księgi proroka Jeremiasza

«Biada pasterzom, którzy prowadzą do zguby i rozpraszają owce mojego pastwiska - wyrocznia Pana. Dlatego to mówi Pan, Bóg Izraela, o pasterzach, którzy mają paść mój naród: Wy rozproszyliście moją trzodę, rozpędziliście i nie zatroszczyliście się o nią; oto Ja się zatroszczę o nieprawość waszych uczynków -

wyroczenia Pana. Ja sam zbiorę resztę swego stada ze wszystkich krajów, do których je wypędziłem. Sprowadzę je na ich pastwisko, by miały coraz liczniejsze potomstwo. Ustanowię zaś nad nimi pasterzy, by je paśli; i nie będą się już więcej lękać ani trwożyć, ani trzeba będzie szukać którejkolwiek - wyroczenia Pana. Oto nadejdą dni - wyroczenia Pana - kiedy wzbudzę Dawidowi Odrośl sprawiedliwą. Będzie panował jako król, postępując roztropnie, i będzie wykonywał prawo i sprawiedliwość na ziemi. W jego dniach Juda dostąpi zbawienia, a Izrael będzie mieszkał bezpiecznie. To zaś będzie imię, którym go będą nazywać: "Pan naszą sprawiedliwością"

Amen

Módlmy się

Wszchemogący, wieczny Boże, Twoja mądrość wszystkim kieruje, † wejrzyj łaskawie na nasze prośby i w swojej dobroci racz zachować papieża Franciszka, Arcybiskupa Marka i naszych duszpasterzy * aby lud chrześcijański, który od Ciebie otrzymuje przewodników, wzrastał w zasługach swej wiary. Przez Chrystusa, Pana naszego.

III czytanie

Rdz 15, 1-6; 21, 1-3

Z Księgi Rodzaju

Pan tak powiedział do Abrama podczas widzenia: «Nie obawiaj się, Abramie, bo Ja jestem twoim obrońcą; nagroda twoja będzie sowita».

Abram rzekł: «O Panie, mój Boże, na cóż mi ona, skoro zbliżam się do kresu mego życia, nie mając potomka; przyszedł zaś spadkobiercą mojej majątności jest Damasceńczyk Eliezer». I mówił: «Ponieważ nie dałeś mi potomka, ten właśnie, zrodzony u mnie sługa mój, zostanie moim spadkobiercą».

Ale oto usłyszał słowa: «Nie on będzie twoim spadkobiercą, lecz ten po tobie dziedziczyć będzie, który od ciebie będzie pochodził».

I poleciwszy Abramowi wyjść z namiotu, rzekł: «Spójrz na niebo i policz gwiazdy, jeśli zdołasz to uczynić»; potem dodał: «Tak liczne będzie twoje potomstwo». Abram uwierzył i Pan poczytał mu to za zasługę.

Pan okazał Sarze łaskawość, jak to obiecał, i uczynił jej to, co zapowiedział. Sara stała się brzemienną i urodziła sędziwemu Abrahamowi syna w tym właśnie czasie, jaki Bóg wyznaczył. Abraham dał swemu synowi, który mu się urodził, a którego mu zrodziła Sara, imię Izaak.

Amen

Módlmy się *(modlitwa ułożona przez świętego Jana Pawła II)*

Boże, od którego pochodzi wszelkie ojcostwo w niebie i na ziemi, Ojczy, który jesteś Miłością i Życiem, spraw, aby każda ludzka rodzina na ziemi przez Twego Syna, Jezusa Chrystusa, «narodzonego z Niewiasty», i przez Ducha Świętego stawała się prawdziwym przybytkiem życia i miłości dla coraz to nowych pokoleń.

Spraw, aby Twoja łaska kierowała myśli i uczynki małżonków ku dobru ich własnych rodzin i wszystkich rodzin na świecie. Spraw, aby młode pokolenie znajdowało w rodzinach mocne oparcie dla swego człowieczeństwa i jego rozwoju w prawdzie i miłości.

Spraw, aby miłość umacniana łaską Sakramentu Małżeństwa okazywała się mocniejsza od wszelkich słabości i kryzysów, przez jakie nieraz przechodzą nasze rodziny.

Spraw wreszcie – błagamy Cię o to za pośrednictwem Świętej Rodziny z Nazaretu – ażeby Kościół wśród wszystkich narodów ziemi mógł owocnie spełniać swe posłannictwo

w rodzinach i poprzez rodziny. Przez Chrystusa Pana naszego, który jest Drogą, Prawdą i Życiem na wieki wieków.

IV czytanie

1 Krl 3, 5-15

Z Pierwszej Księgi Królewskiej

Wtedy rzekł Bóg [do Salomona]: «Proś o to, co mam ci dać». A Salomon odrzekł: «Tyś okazał Twemu słudze Dawidowi, memu ojcu, wielką łaskę, bo postępował wobec Ciebie szczerze, sprawiedliwie i w prostocie serca. Ponadto zachowałeś dla niego tę wielką łaskę, że dałeś mu syna, zasiadającego na jego tronie po dziś dzień. Teraz więc, o Panie, Boże mój, Tyś ustanowił królem Twego sługę w miejsce Dawida, mego ojca, a ja jestem bardzo młody. Brak mi doświadczenia! Ponadto Twój sługa jest pośród Twego ludu, któryś wybrał, ludu mnogiego, którego nie da się zliczyć ani też spisać, z powodu jego mnóstwa. Racz więc dać Twemu słudze serce pełne rozsądku do sądzenia Twego ludu i rozróżniania dobra od zła, bo któż zdoła sądzić ten lud Twój tak liczny?» Spodobało się Panu, że właśnie o to Salomon poprosił. Bóg więc mu powiedział: «Ponieważ poprosiłeś o to, a nie poprosiłeś dla siebie o długie życie ani też o bogactwa, i nie poprosiłeś o zgubę twoich nieprzyjaciół, ale poprosiłeś dla siebie o umiejętność rozstrzygania spraw sądowych, więc spełniam twoje pragnienie i dam ci serce mądre i rozsądne, takie, że podobnego tobie przed tobą nie było i po tobie nie będzie. I choć nie prosiłeś, dam ci ponadto bogactwo i sławę, tak iż <za twoich dni> podobnego tobie nie będzie wśród królów. Jeśli zaś będziesz postępować moimi drogami, zachowując moje prawa i polecenia za przykładem twego ojca, Dawida, to przedłużę twoje życie». Gdy Salomon obudził się, uświadomił sobie, że był to sen. Udał się do Jerozolimy i stanąwszy przed Arką Przymierza Pańskiego,

ofiarował całopalenia i złożył ofiary pojednania oraz wyprawiał ucztę wszystkim swoim sługom.

Amen

Módlmy się

Boże, od którego pochodzą święte pragnienia, prawe zamiary i cnotliwe czyny, † użyż swoim sługom pokoju, jakiego świat dać nie może; niech serca nasze będą poddane Twojej woli, * a czasy, w których żyjemy, niech za łaską Twoją będą spokojne i wolne od grozy nieprzyjaciół. Przez Chrystusa, Pana naszego. Amen.

Śpiew

Psalm 51

Módlmy się Pawłowym hymnem o miłości:

Gdybym mówił językami ludzi i aniołów,
a miłości bym nie miał,

stałbym się jak miedź brzęcząca
albo cymbał brzęiący.

Gdybym też miał dar prorokowania i znał wszystkie tajemnice,
i posiadał wszelką wiedzę, i wszelką [możliwą] wiarę, tak iżbym
góry przenosił,

a miłości bym nie miał,
byłbym niczym.

I gdybym rozdał na jałmużnę całą majątność moją,
a ciało wystawił na spalenie,

lecz miłości bym nie miał,
nic bym nie zyskał.

Miłość cierpliwa jest,
łaskawa jest.

Miłość nie zazdrości, nie szuka poklasku,
nie unosi się pychą;
nie dopuszcza się bezwstydu, nie szuka swego,

nie unosi się gniewem,
nie pamięta złego; nie cieszy się z niesprawiedliwości,
lecz współweseli się z prawdą.

Wszystko znosi, wszystkiemu wierzy,
we wszystkim pokłada nadzieję, wszystko przetrzyma.
Miłość nigdy nie ustaje, [nie jest] jak prorocтва,
które się skończą, albo jak dar języków, który zniknie,
lub jak wiedza,
której zabraknie.

Po części bowiem tylko poznajemy,
po części prorokujemy.
Gdy zaś przyjdzie to, co jest doskonałe,
zniknie to, co jest tylko częściowe.

Gdy byłem dzieckiem, mówiłem jak dziecko,
czułem jak dziecko, myślałem jak dziecko.
Kiedy zaś stałem się mężem,
wyzbyłem się tego, co dziecięce.

Teraz widzimy jakby w zwierciadle, niejasno;
wtedy zaś [zobaczymy] twarzą w twarz:
Teraz poznaję po części,
wtedy zaś poznam tak, jak i zostałem poznany.

Tak więc trwają wiara, nadzieja, miłość - te trzy:
z nich zaś największa jest miłość.

Zwróćmy się do naszego Boga i Pana, jak nas nauczył nasz
Zbawiciel:

Ojcze nasz...

Wszchemogący, wieczny Boże, będziemy wkrótce
obchodzili święto Narodzenia Twojego Syna, † dlatego Cię
prosimy: * niech nam, niegodnym sługom Twoim, okaże
miłosierdzie Słowo, które przyjęło ciało w łonie Maryi Dziewicy i
zamieszkało między nami. Które z Tobą żyje i króluje w jedności
Ducha Świętego, * Bóg, przez wszystkie wieki wieków.

**Niech nas błogosławi i strzeże Bóg wszechmogący
i miłosierny: Ojciec i Syn, ✠ i Duch Święty, a pokój
Pański niech zawsze będzie z nami.
Amen**